

proti nebu; misli na Boga in pride srečno čez brv. Omotica ga je pustila, ko je gledal kvišku.

Zopet potujeta dalje. Ko počivata nekega dne v hladni senci med grmovjem, pridejo lopežniki in se poležejo tik njiju. »Po naju je!« vsklikne mladenič. Spremljevalec pa odvrne: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga in molči misleč na najvišje bitje ter se ne izda. Lopežniki odrinejo.

Ko se vrneta popotnika domov, pové mladenič očetu vse, kar je doživel. Cesar pa mu svarilno reče: »Saj sem ti pravil že pred potovanjem, da ti bode koristil jeden spremljevalec več, kakor vse drugo. Ko bi me bil ubogal, nastopil bi bil lahko svoje potovanje ponižno in bi ne izkusil toliko britkosti. Ohrani si tovej jednega spremljevalca vse žive dni. On te bode čuval, tolažil in krepil; če ne boš srečen v njegovi družbi, boš pa vsaj zadovoljen.«

Glejte, čitatelji dragi, ta pravljica nam predstavlja človeka na tem zemeljskem potovanju; ta jeden spremljevalec, katerega nam daje cesar vseli cesarjev — Bog, je vera. Ona nam vedno pravi: »Misli na Boga!« in to človeka dviga, čuva, tolaži in otima iz nezreče.

Smešnica. Ženska pride v štacuno in pregledava razno blago, ali v tem spravi svilen robec na tihem v žep in hoče oditi, češ, da je vse predrago. »Mati,« reče ji strežaj, ki je videl njeno tatvino, »mati, tako po ceni Vam robca ne morem dati!« »Kaj?« zategne žena, robec potegnivši iz žepa, »ali res ne? Jaz ga dražje ne morem vzeti.«

Razne stvari.

(Požarna bramba.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval požarni brambi v Mihalovcih, občini v okraju Brežiškem, 50 gl. iz lastnega premoženja.

(Dedščina.) Po Aleksandru Dreo, veletržci v Ljubljani, dobi več rodbin v Savinjski dolini lepo premoženje. Vsega skupaj je 810.000 gl. Celo premoženje razdeli se na štiri dele. Tri četrtine pridejo v roke dedičev v Mozirji in v Šentilji pri Gradiču. Štiri leta se vleče že pravda o tej dedščini, sedaj pa je, kakor se kaže, že vendar-le pri kraji.

(Nov časnik) namerava g. Drag. Hribar v Celji izdajati in sicer za dijake. Izide pa vsak mesec po enem zvezku in ureduje mu ga drd. Fr. Göstel na Dunaji. Cena mu bode 1 gl. 20 kr. Časnik bode »nezavisen na vse strani«.

(Posojilnica v Šoštanj) ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 12. marcija ob 3. uri popoldne v svojej pisarni v Šoštanji z navadnim dnevnim redom. Ko bi k temu občnemu zboru ne prišlo zadostno število udov, vrši se drugi občni zbor ravno taisti dan ob 4. uri popoldne. Ravnateljstvo.

(Slov. slovstvo.) V založbi Ig. pl. Kleinmayra in Fed. Bamberga v Ljubljani izidejo Levstikovi zbrani spisi v teku tega leta. Prva dva zvezka sta nam že v rokah, vrejena sta po Fr. Levcu, profesorju na višji realki v Ljubljani ter jima še sledi troje zvezkov. Cena vsem skupaj je 10 gl. 50 kr. brez vezi, vezanim pa poskoči cena za 3, 4 ali 5 gl. Kdor hoče izpoznati Levstika in njegov čas ter tega napake, naj seže po teh spisih!

(Dijaški kuhinja) v Mariboru so darovali gg.: dr. Jarnj. Glančnik, odvetnik 50 gl. pokroviteljine, dr. Jože Pajek, prof na c. kr. gimnaziji, 20 gl. Fr. Robič, državni in dež. poslanec, 10 gl., Jožef Majcen, kn. šk. dvorni kapelan, 5 gl., slov. kmetje pri Šentilji v slov. goricah za vezilo dne 25. februarija 14 gl. 10 kr. in dobrotnik iz Vuzenice 10 gl.

(Najvišji stolp.) V amerikanškem mestu Chicago, katero je bilo leta 1833 mali trg, zdaj pa šteje blizu 1.300.000 prebivalcev, postavili so stolp Morizon, ki je 330·9 metrov visok in pri tléh katicih 130 m. širok. Ima tri odre: prvi je 67·1 m., drugi 128·1 m., tretji 280·6 m. nad zemljo in 50·3 m. še višje je svetilnik.

(Vstanovitev.) V ponedeljek, dne 29. februarija se je ustanovilo društvo »dijaške kuhinje« v Mariboru in se nje odbor sestavlja tako-le: »Preč. g. dr. Iv. Križanič, korar stolne cerkve, je predsednik, njegov namestnik pa g. dr. Jarnej Glančnik, odvetnik; blagajnik je g. dr. Fel. Ferk, zdravnik in tajnik č. g. Jož. Majcen, kn. šk. dvorni kapelan; odborniki pa so gg.: dr. Ivan Mlakar, profesor bogoslovja, dr. Jožef Pajek, c. kr. gimn. profesor in H. Schreiner, ravnatelj c. kr. učiteljsča.

(Nemška žena.) »Marburgarica« hvali v svoji zadnji številki čez silo gospo A. Rietschnigg v Ribnici, češ, da je »smilečna« gledé na učenke in učence tamosnje ljudske šole. To je sicer mogoče, toda kaj poreče na to nje mož, dosedanji župan? Ona bi pač tudi še dalje rada ostala »mati županja«. To pa brez »očeta župana« pač tudi nemški ženi brž ni mogoče v slov. občini!

(Nesreča.) V Slovenjem Gradci je umrl zadnji četrtak G. Kordik, lekar se mlad v letih, po hudih bolečinah. Napravljal je »raketlje«, ali ti so se užgali in so moža tako poškodovali, da je v malih urah umrl v groznih bolečinah.

(Bič.) Krčmar Ij. Valentschagg v Celji je napadel dr. Riebla z bičem v roki, češ, da je pri sodnji žalil čast njegove žene. Za to pa krčmar sedaj plača 10 gl. v ubožno kaso in precej veliko stroškov. Ali so vam »Nemci« v Celji radodarni in pa polni olike!

(Zamurci.) V Götzovi dvorani v Mariboru kaže se za denar tolpa katic 20 zamurcev, črnih mož in žen iz rodú Suaheli; doma so v Afriki. Postave so krepke, vendar pa sodimo, da ni vredno, naj si jih človek ogleda za drage denarje.

(Strup.) Koncec januarja je kmečki sin A. Marin v Serjancih pri Ormoži primešal mišnice svoji materi v juho. Mati je te nekaj vzela, pa je brž izpoznala, da je dobila strupa. Tako si je otela življenje, nesrečnega sina pa so vzeli c. in kr. žandarji v svoje varstvo.

(Kmetijski prijatelj.) Kdo je »kmetijski prijatelj«, to vedó naši bralci: dr. Edvard Glantschnigg, svoje dni odvetnik v Celji, sedaj pa v Mariboru. Tukaj pa mu ne cvetó rožice, zato si nadelava pot v Marenbergu. Možic bi rad vsak mesec ondi molzel kravo slov. kmetov po dvakrat, ako bi mu jo prignali. Upamo, da mu tega ne bode treba.

(C. kr. pošta.) Od sv. Petra nižje Maribora se je dalo na pošto v Mariboru pismo »v Smolnik pri Rušah«. Na c. kr. pošti v Mariboru pa niso znali, kje da so Ruše, ampak so poslali pismo na — Rusko in tako je hodilo pismo celih osem dnij po svetu, dokler je prišlo v prave roke. V slabih treh urah pa pride človek od sv. Petra v Ruše. Kaj ne, da je c. kr. pošta v Mariboru nagla? Če so kje panslavisti, to so vam tedaj le gospodje na c. kr. pošti v Mariboru.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Čagran 13 gl. 79 kr.; Murkovič 5 gl. (letn. pl. do l. 1895); Moravec 3 gl. (letn. pl. do l. 1893); Časl 1 gl.

(Duhovniške spremenbe.) Č. g. Ivan Pavlič, kaplan v Loki, postal je provizor v Sevnici in č. g. Viktor Weixler, kaplan v Leskovci, pride za kaplana v Loko.

Loterijne številke.

Gradec 27. februarija 1892: 40, 46, 79, 88, 38
Dunaj » » 9, 24, 25, 58, 42